

גמ"ר 11/10/5966 - מדינת ישראל נגד חיים לוי

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

גמ"ר 11-10-5966 מדינת ישראל נ' לוי

בפני כב' השופט - ס. נשאה יהושע צימרמן
ממשימה מדינת ישראל
נגד חיים לוי
נאשימים

זכור דין

לבית המשפט הגיע בתחילת כתב אישום המיחס לנאשם גרימת תאונת דרכים ופצעיתה של המנוחה.

תווך כדי ההליכים בתיק נפטרת המנוחה ומشكן הגיע כתב אישום מותוקן אשר ייחס לנאשם את גרימת מוותה של המנוחה בנהיגתו הרשלנית.

על פי עובדות כתב האישום המותוקן, הנאשם נהג בכיביש 431, וסתה מנתיב נסיעתו לשול הימני של הדרך. באותו עת שהתה רונית בורוכוב ז"ל (המנוחה) ברכבת סוזוקי בשול הימני של הדרך. הנאשם בסטייתו, פגע ברכבת הסוזוקי וגרם בכך לפצעיה קשה ביותר של רונית, דימום מוחי קשה, קרע בטחול ושבירים רבים. רונית אושפזה כשהיא מודדמת ומוונשתת, נעשו ניסיונות רבים לשיקומה ואולם מצבה הרפואי התדרדר עד לפטירתה ביום 19/10/19, בחולף כשנה ועשרה חודשים מיום התאונה. על פי הדוחות הרפואיים, במהלך התקופה שבין פצעיתה לפטירתה, הוגדר מצבה הרפואי של רונית כסיעודי מלא ומורכב ובמצב הכרתי מינימלי.

לאחר מס' לא מבוטל של דיונים, הודה הנאשם ביום 9/9/14 בעובדות כתב האישום והורשע בגין מתווה של רונית בנהיגתו הרשלנית.

לבית המשפט הגיע תסaurus השירות המבחן המתאר את נסיבות חייו של הנאשם, הרשעותו, והתייחסותו לאשמה ולגרימת מוותה של רונית. שירות המבחן המליך כי יכול מסר אשר ירצה בעבודות שירות. שירות המבחן הוסיף וציין כי אם יכול מסר בפועל, מומלץ כי מסר זה יכול לתקופה קצרה וזאת לנאשם חזרה למסלול נורמטיבי של חי' עבודה ומשפחה.

טיפולו הצדדי לעונש

התביעה סקרה כי יש להטיל על הנאשם מסר בפועל וזאת בשל עקרון ההוראה והצורך בהרתעת הרבים. התביעה הציגה את הרשעותו התעבורתית והפליליות של הנאשם. לטענתה של התביעה אין בתיק זה, לזכותו של הנאשם,

נסיבות אישיות יוצאות דופן, רשלנותו אינה נמוכה אלא מתמשכת ואף אם היה מדובר ברשנות רגעית - יש לגזר את דין של הנאשם למאסר לאחרי סוג ובריח. הנסיבות הגיעו פסיקה ובמהלך לכך, עטרה לקביעת מתחם עונשה שבין 12 ל-24 חודשים מאסר, ובהתאם לרמת הרשלנות הגבוהה, עטרה להטלת מאסר לתקופה של 20 חודשים.

את שאלת היקף הփיזיים שישולמו על ידי הנאשם, השaira הנסיבות לשיקול דעת בית המשפט, ובאשר לתקופת פסילת ראשון הנהיגה, עטרה לקביעת תקופה שלא תפחית מ-10 שנים.

ההגנה, מנגד, ביקשה כי בית המשפט יגזר את דין של הנאשם למאסר בעבודות שירות. ההגנה טענה כי "**יש רשלנות תורמת של המנוחה בעצם העמדת הרכב במקום כפי שמתואר בתמונות וכי שמתואר בכתב האישום**" (ר' פרוטוקול מיום 1/1/15 עמ' 10).

ב"כ הנאשם הפנתה את בית המשפט למועד התאונה, לפני כ-4 שנים, לעניין הדיון שנגרם לנאהם וללקיחת האחריות. הסגירות סקרה, בנגד לעמודת הנסיבות, כי הטענה מעלה "**נסיבות אישיות יוצאות דופן**". הנאשם מנהל אורח חיים נורמלי, ונתן זה למול נסיבות חייו המורכבות, כפי שעלה בתסקיר, צריך לעמוד לזכותו.

ב"כ הנאשם סקרה כי עברו התעבורתי אינו מכבד, ודאי על רקע שנים נהיגה רבות ועיסוקו המתמיד בהניהga. הסגירות ביקשה כי יקבע רף רשלנות נמוך ביותר. בסיכוןו של דבר, עטרה ההגנה לגזר דין של הנאשם למאסר בעבודות שירות תוך שהביאה פסיקה לתמיכה בעמדתה.

דין והכרעה

העיקרון הראשון שיש לבחון במסגרת שיקולי העונשה הינו עקרון הילמה והערך שנפגע כתוצאה מעשיו של הנאשם. אין לעלה מקדושת החיים, והנאם, בהגנתו הרשנית, פגע בערך זה וגורם לתוצאה שאין טרייה ממנו.

במקרה שבפנינו, לסיום הטרגי של האירוע, בחלוף שנה ו- 10 חודשים מהתחילתו, מתווסף הסבל הרב שנגרם למשפחה המנוחה, ולמנוחה, עד לפטירתה. כפי שתואר לעיל, המנוחה הייתה בתחלת מודחת ומונשת, ובמהלך, במצב הכרחי מינימלי, ובמצב סיועדי מלא ומורכב, על כל המשמעות הקשות הנילוות לכך. בית המשפט לא יפרט בענין זה בשל הרצון לשמור על צינעות הפרט ואולם למקרא התיעוזות הרפואיות והתמונה שהוגשו לתיק ניתן רק לשער את עצמת הסבל שנגרם למנוחה ולמשפחה באותה תקופה הקרובה לשנתיים, ועד לפטירתה.

בית המשפט העליון קבע לא אחת כי יש לגזר את דין של נаг שגרם בהניהga רשלנית למותו של אחר, למאסר לאחרי סורג ובריח, וזאת נכון הדבר גם באירוע הטרגי שבפנינו.

ב"כ הנאשם הביאה מדברי כב' השופט פרוקצ'יה ולפיהם, אף על רקע מדיניות עונשה מחמירה לגבי תאונות דרכים קטלניות, יש לשקל, לעולם, את נסיבותו האישיות של הנאשם וענינו האינדיבידואלי, כМОון שמקבל אני טיעון זה ואולם נסיבות אלו ישקלו אך במסגרת תקופת המאסר שתוטל על הנאשם.

רמת רשלנותו של הנאשם

שיקול נוסף אשר יש לבחון במסגרת שיקולי העונשה הינו רמת הרשלנות של הנאשם.

בנסיבות זו אני נוטה לקבל את עמדת ב"כ הנאשם. מעובדות כתוב האישום בו הנאשם הודה כי הנאשם סטה מנתיב נסיעתו לעבר שלול הדרך. אין מדובר בנגיעה מודעת במהלך העולה על המotor, בעקיפה מסוכנת, בהירדמות, או בתעלומות מתמרורים בדרך, אלא בכשל רגעי ונΚודתי. אין בפני בית המשפט נתונים לשם קביעת הגורם לכשל זה, ואולם העדר הנתונים לא יכול לעמוד לנԱשム לרווח, ואין בהעדר זה כדי קבעה כי מדובר ברשנות ממושכת וגבואה. יחד עם זאת, אין מקום לקבל טענה ב"כ הנאשם בדבר רשנות תורמת, אין אנו יודעים את נסיבות הימצאות המנוחה ורכבה בשול הדרכ, ואין בנתון זה, כשלעצמם, ללמד על רשנות תורמת.

הנסיבות שאינן כרכות בעבירה

כפי שתואר לעיל, לבית המשפט הגיע תסוקיר שירות המבחן. ניתן להתרשם מהתשකיר כי נסיבות חיוו של הנאשם לא היו קלות כלל ועיקר, ועל אף זאת הנאשם עשה מאמצים רבים כדי לניהל אורח חיים נורטטיבי.

לחובתו של הנאשם עבר פלילי. הרשות הפלילית האחורה הנה בין עבירה משנת 2008 שאינה רלוונטית לעבירה שבפנינו. יתרת הרשותות הין בין עבירות רכוש, ברובן, כשהאחרונה שבהן נעברה לפני מעלה מעשרים שנה. ניתן לומר כי, אף שהנאטם גילה בצעירותו דפוסי התנהגות עברייןית, הרי, שלא忤ת העבירה משנת 2008, הנאשם נטש דרכו, עלה על דרך המלך והשתקם. נתונים אלו משתלבים עם הערכת שירות המבחן.

מנגד, עברו התעבורתי של הנאשם אינו עומד לזכותו. הנאשם מחזיק בראשון נהיגה משנת 1992 ולהובתו 35 הרשותות קודמות, ובهنן עבירות מהירות, עבירות רבות של נהיגה ללא רשיון נהיגה תקף, ועוד. יחד עם זאת - ניתן לראות מגמת התמתנות בעשור האחרון.

נטילת אחריות

הנאטם הודה באשמה שויוסה לו ונטל אחריות לగרים מותה של המנוחה. יחד עם זאת, אין מדובר בנטילת אחריות מיידית אלא לאחר מס' רב של דיןונים ולאחר כפירה באשמה המיוחסת לו וקבעת התקיך להוכחות. בית המשפט לוקח בחשבון הודהה זו ואולם לא מתעלם מהשלב בו ניתנה. בהקשר זה addCriterion כי מתקשה אני לקבל במלואה את טענת ההגנה בדבר עינוי הדין שנגרם לנԱשם. אין חולק כי ההליכים בתיק נמשכו זמן רב, ולמעלה מן הרואין, וכןן הדבר שאף למאשימה חלק לא מבוטל בהתמכות ההליכים ואולם, אין להתעלם מחלוקתו של הנאשם בהתמכות זו.

מתחם ענישה

הצדדים טענו למתחמי ענישה ולענישה הרואיה בתיק זה והציגו כל אחד פסיקה עניפה לתמיכה בטענותיו. לטעמי, מתחם הענישה ההולם נסיבות עבירה זו נע בין 6 ועד 24 חודשים. בקביעת הענישה ההולמת בתוך מתחם הענישה הובאו בחשבון הנסיבות שאינן כרכות בעבירה, כפי שפורט לעיל.

לאור כל האמור ובאיוז השיקולים לחומרא ולקולא, אני דין את הנאשם לעונשים הבאים:

א. מאסר בפועל בגין אחורי סORG ובריח לתקופה של 6 חודשים.

- ב. פסילת רשיון הנהיגה לתקופה של 8 שנים.
- ג. מאסר לתקופה של 10 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים אם יעבור את העבירה בה הורשע או אם נהג בזמן פסילה.
- ד. פיצויים לעיזבון המנוחה בסך של 20,000 ₪. בנסיבות העניין לא הוטל קנס לחובת הנאשם.
- ניתנה היום, ט' שבט תשע"ה, 29 ינואר 2015, בנסיבות הצדדים.**